

Samuel Beckett: Čakajoč Godota, 1948

- vsa Beckettova besedila težijo k splošnemu, univerzalnemu, upodabljajo Čl' usodo zunaj časa in prostora
- univ. prof. v Dublinu, gre v Pariz, začne pisati v fr
- igra kar uspešna, dobre kritike
- precej drugačna od takratnih realističnih dram
- njegovo dramatiko označili za **gledališče absurda** (tudi Ionesco): nesmiselnost Čl' usode v svetu, kjer ni višjih vrednot; neskladnost med tem, kar Čl je in kar bi rad bil; človek je basurden, njegovi poskusi, da bi racionaliziral svet, so absurdni
- pri nas Jančar: Zalezujoč Godota, 1988 (vohljanje dveh postaranih pripadnikov politično-policijskih služb)

- igra nima zapleta, vrha, razpleta
 - preteklosti oseb ne vemo nič
- čas in prostor nista natančneje določena
- gre za trpnost, v igri ni akcije; Didi in Gogo čakata Godota, neznano osebo
- igra prikazuje le izsek tega čakanja, čakanje je glavna zaposlitev junakov
- Godota je čakata, čeprav slutita, da ga ne bosta dočakal; to jima je tudi kar prav, saj bi z njegovim prihodom nehala obstajati; tudi Godot pravzprav obstaja samo v svoji odsotnosti
- med čakanjem se pogovarjata: o čakanju, o Godotu, o svoji preteklosti
 1. Vladimir in Estragon tipična predstavnika človeštva, ki je (po vojni) povsem razčlovečeno, Godot pa vrhovni smisel, do katerega ni več možno priti
 2. slehernika, obtožena z izvirnim grehom, ki čakata, ali bosta pogubljena ali odrešena; Godot (God = Bog) obstaja, njegovo ravnanje pa je nedoumljivo; E in V čakata na smrt in s tem na zveličanje

- sam ima besedilo za groteskno

- značilnosti B' del:
 - statičen svet: osebe velikokrat sedijo
 - antijunaki: pohabljeni (E ima težave s stopali, V ne more lulati, Pozo oslepi, Luckyju se zmeša)
 - moreča, pusta pokrajina: cesta in samotno drevo
 - junaki iščejo smisel: ne vedo, kaj iščejo, E in V čakata Godota, čeprav ne vesta, zakaj
 - patos: ljudje so nemočni, čakajo

- osebe niso zmožne opraviti smiselnega dejanja ali verjeti/spoznati, da je njihovo bivanje smiselno

- čas in prostor: obe dejanji na istem prizorišču – podeželska cesta s samotnim drevesom; en dan (zvečer)

- dogajanje: podobnosti med obema dejanjema:
 - dejanji se začneta podobno: V vstopi, opazi E in reče: Pa si spet tu.
 - razglabljata o tem, da je bil E tepen
 - problem v zvezi z E' stopali in čevlji
 - V' ne more lulati

- humoren vložek o korenju, repi in redkvici
 - možnost samomora (da bi se obesila)
 - edina obiskovalca sta P in L
 - končata se z istimi besedami: Pa pojdiva., ne premakneta se
- dialog: ko izčrpata neko temo, pomislita na odhod
- prideta do istega zaključka: morata čakati, čakata G
- odnosi
- G – V
 - prijatelja
 - E predlaga, da bi bilo morda bolje, če bi se ločila
 - kar ju povezuje, je njuno brezuspešno čakanje
 - E, V – G
 - ne vesta, kdo je G, kako izgleda, zakaj ga čakata
 - P – L
 - L je P suženj
 - groteskno razmerje
 - končata brezupno: nemočna padeta na tla
- čas
- osebe so zadovoljne, če se jim zdi, da čas hitro beži
 - E, V ne vesta, na kateri dan naj bi srečala G, ne vesta, kateri dan v tednu je
 - P se ne spomni, da bi ju prejšnji dan srečal
- tema
- V, E sta osebi brez upanja
 - igra je parabola eksistence modernega Čl
 - taka družba ne more obstajati
 - vera ne prinese nobene izpolnitve
 - Čl čaka, vendar ne ve, na kaj
 - čuti, da MORA čakati
- osebe:
- E., V: klošarja, vedeta se kot klovna,
 - E je bolj realen (
 - obremenjen s svojimi stopali, škornji in želodcem,
 - manj ineteligen ten
 - odvisen od V
 - V bolj filozofski
 - bolj odločen
 - boljši spomin
 - P, L
 - P gospodovalen, L je njegov suženj

- P postane nemočen, patetičen, L pa postane nasilen
 - je vse tisto, kar človek naj ne bi bil
-
- osebe predstavljajo človeštvo (E je Francoz, V Rus, Pozzo Italijan, Lucky Anglež)
 - E: običajen materialist, srečen, če so zadovoljene njegove osnovne potrebe
 - V: bolj intelektualen, razumski Čl, ki skuša osmisliti svoje okolje
 - L: želi, da je voden, zanika samega sebe
-
- drevo:
 - križ, na katerem je bil križan Jezus
 - simbol upanja, vendar ga V in E ne prepoznata kot takšnega
-
- nezmožnost komunikacije med ljudmi
 - absurdnost človekovih dejanj
-
- Beckett reducira Čl na golo eksistenco
 - osebe nimajo preteklosti (nimajo družine, lastnine, nobene funkcije v družbi)
 - osebe se morajo zanesti samo nase, so šibke in ne najdejo nič trdnega v sebi
 - norčujejo se iz sebe in iz sveta (so kot klovni)
 - B ne ponuja rešitve za probleme, ki jih z igro odpira